

16 Ιουνίου 2014

Η Παναγιά μαζί μας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

π. Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης

α) Γίνεται ευρύτερα αποδεκτό, ότι ο λαός μας ευλαβείται ι-διαί-τερα την Παναγία. Το γεγονός αυτό αποδεικνύεται τόσο από το πλήθος των Ιε-ρών Προσκυνημάτων, των Ιερών Ναών και Μοναστηριών που έχουν κτι-σθεί προς τιμήν της και κοσμούν τη νησιωτική και ηπειρωτική Ελλάδα, ό-σο και από τις σωζόμενες θαυμάσιες εικόνες της που έχουν φι-λο-τε-χνήσει διά-φοροι αγιογράφοι και γίνονται πόλος έλξης χι-λιά-δων προ-σκυνητών.

β) Παράλληλα, εκτός από τους μεγάλους μελωδούς της Εκκλησίας που έχουν στιχουργήσει θεσπέσιους ύμνους προς τιμήν της, και νεοέλ-λη-νες κοσμικοί ποιητές, που ανήκουν σε διάφορους ιδεολογικούς χώ-ρους, έχουν α-ναφερθεί στο άγιο όνομά της. Λ.χ. ο Οδυσσεάς Ελύτης συνέταξε «Το Ά-ξιονεστι», το οποίο όπως έχει γραφεί, είναι «προσανατολισμένο θε-μα---τι-κά και ρυθμικά στην εκκλησιαστική μας υμνογραφία και ειδικό-τε-ρα σ' ε-κείνη που έχει την προσευχητική αναφορά της στο πρό-σωπο της Πα--ναγίας». Παρά τις ενστάσεις για την επιφανειακή σχέση του Ελύτη με τη χριστιανική γραμματεία είναι χαρακτηριστικοί και οι παρα-κάτω ικετευ-τι-κοί στί-χοι του:

« Έλα Κυρά και Παναγιά

με τ' αναμμένα σου κεριά

Δώσε το φως το δυνατό

Στον Ήλιο και στο Θάνατο».

γ) Επίσης, ο Κώστας Βάρναλης σε ένα ποίημά του, που τραγούδησε ο Νίκος Ξυλούρης, και επιγράφεται «Οι πόνοι της Παναγίας», την παρου-σιά-ζει να μιλά στον Μονογενή της, όπου μεταξύ άλλων του λέει:

«Θεριά οι άνθρωποι, δεν μπορούν το φως να το σηκώσουν.

Δεν είναι αλήθεια πιο χρυσή σαν την αλήθεια της σιωπής.

Χίλιες φορές να γεννηθείς, τόσες να σε σταυρώσουν».

δ) Επιπλέον, υπάρχει κι ένας ξεχωριστός τό-πος, ο οποίος είναι ε-ξο-λο--κλή-ρου αφιερωμένος στην Κυρία Θεοτόκο. Κι αυτός είναι το «Περι-βόλι της Πα----ναγίας», το Άγιον Όρος, από όπου τις τελευταίες μέρες έ-φθα--σε στη Θεσ-σα-λονίκη η «εφέστιος» θαυματουργή εικόνα του «Άξι-ονεστι». Πρόκειται για ένα από τα σημαντικότερα κειμήλια της Αγιορεί-τι-κης Πο-λι-τείας που ο λαός της Θεσσαλονίκης υποδέχθηκε με δέος και σε-βα-σμό. Υπολογίζεται, ότι καθημερινά φθάνουν στην Εκκλησία του με-γα-λομάρτυρος Δη-μη-τρίου, για να προσκυνήσουν

τα ιερά λείψανα του αγίου και την εικόνα του «Άξιον Εστίν» 10 με 12 χιλιάδες προσκυνητές.

ε) Άνθρωποι κάθε ηλικίας, άνδρες, γυναίκες, νέοι, ηλικιωμένοι και παιδιά από τη Θεσσαλονίκη, την υπόλοιπη Ελλάδα και το εξωτερικό προστρέχουν ευλαβικά και αποθέτουν τους καημούς και τις ενδόμυχες προσευχές τους στην Μητέρα του Κυρίου και ελπίδα των χριστιανών. Κι αυτή η σχέση του γένους με την Παναγία έχει βαθιές ρίζες, που ανάγονται στους πρωτοχριστιανικούς χρόνους και κορυφώνονται στο Βυζάντιο. Ενδεικτικά δείγματα της στενής και διαχρονικής αυτής σχέσης αποτελούν ο Ακάθιστος Ύμνος και οι Παράκλητικοί Κανόνες, που είναι από τα πιο δημοφιλή κείμενα της Εκκλησίας μας.

στ) Αλλά και οι αγωνιστές του 1940 αισθάνονταν την παρουσία και την προστασία της Παναγίας ακόμη και στο μέτωπο. Διότι προφανώς πολεμούσαν από φιλότιμο, αφού αναγκάστηκαν να υπερασπισθούν την ελευθερία και το δίκαιο. Απαντώντας σε κάποιους που ρώτησαν τον Γέροντα Παΐσιο, γιατί η Παναγία δεν έκανε θαύμα στην Τήνο την ημέρα της μνήμης της, όταν οι Ιταλοί ανατίναξαν την “Έλλη”, είπε ότι Εκείνη, «έκανε μεγαλύτερο θαύμα. Το τίναγμα της “Έλλης” προκάλεσε την αγανάκτηση των Ελλήνων. Κατάλαβαν οι Έλληνες ότι οι Ιταλοί δεν σέβονται τίποτε και αγανάκτησαν, οπότε μετά τους έδιωξαν φωνάζοντας “αέρα”. Αλλιώς θα έλεγαν: “Και αυτοί θρησκεύουν· είναι φίλοι μας”. Δεν θα καταλάβαιναν την ασέβεια των Ιταλών».

ζ) Σε κάθε εποχή η Παναγία γίνεται καθρέπτης των μοναχών και στήριγμα των κληρικών. Παραμυθεί τους απελπισμένους, συντροφεύει τους μοναχικούς, ενθαρρύνει όσους «πεινούν και διψούν» για τη δικαιοσύνη, ανταποκρίνεται μυστικά στα αιτήματα των μοναχών και εμπνέει με το παράδειγμα του βίου της όσους με άδολη καρδιά εύχονται «η Παναγιά μαζί μας».